

[Torben Lund]

hinanden. Der bør naturligvis være en ubegrænset adgang til at kommunikere med hinanden. Vi skal ikke afskæres fra kommunikationen og ikke begrænses i den, men så vil jeg da også godt sige, at min erfaring er absolut positiv. Jeg har aldrig oplevet dette som noget problem, men har altid oplevet imødekommenhed fra de forskellige anstalters side, hvis der har været tale om besøg. Det mindste, man kan gøre, hvis man skal på besøg i anstalterne, vil dog være at give anstalten meddelelse om, at besøget er forestående. Det synes jeg ikke der er nogen problemer i.

B 85 om afskaffelse af arbejdspligt og sikring af strejkeret er efter min mening et meget dårligt forslag. Jeg mener, vi bør opretholde arbejdspligten, om ikke andet så ud fra et resocialiseringshensyn, idet jeg tror, beskæftigelsen i vore anstalter er meget vigtig. Jeg kunne snarere tænke mig, at vi brugte vores energi på at forbedre beskæftigelsesmulighederne i vore anstalter. Jeg tror nok, at man visse steder har nogle ikke særlig relevante beskæftigelsestilbud at give de indsatte, nogle tilbud, som ligger fjernt fra det arbejde og det liv, de indsatte vil få uden for anstalten. Dette så jeg hellere at vi brugte energi på at få forbedret.

B 88 om afskaffelse af muligheden for anvendelse af isolation mener jeg også er et dårligt forslag, men det er da klart, at enrumsanbringelser og straffecelleanbringelser skal anvendes mindst muligt og i den kortest mulige tid. De eksempler, man nævner fra forslagsstillernes side, synes jeg til gengæld ikke virker særlig betryggende, hvad angår en hensigtsmæssig praksis. Jeg tænker her bl.a. på det eksempel, at en indsat havde siddet i 11 måneder i isolation, en slags reel isolation, fordi han frygtede en medfange og ikke kunne blive placeret i et andet fængsel. Jeg håber ikke, at det eksempel er korrekt. Er det det, er der i hvert fald behov for, at vi får kigget på praksis.

Også med hensyn til lægetilsynet i forbindelse med isolation synes jeg der er behov for, at vi ser nærmere på, hvordan det fungerer, og eventuelt får lægelige vurderinger af, hvordan det fungerer i anstalterne i øjeblikket. Det samme kan jeg sige om B 87 vedrørende anvendelse af sikringsmidlerne.

Med hensyn til det sidste, B 86, om forbedring af vilkårene for de indsatte familier, vil jeg give tilslutning til to punkter, dels til,

at ægtefællen eller den faste samlever i disse tilfælde bliver betragtet som reelt enlig forsørger og dermed får de særlige muligheder for hjælp, det giver, dels til tanken om en bedre rådgivning og vejledning for familien. Begge dele kan vel medvirke til, at man i højere grad kan bevare kontakten med familien, noget, som i hvert fald vil have stor betydning, den dag den indsatte skal ud fra institutionen, ligesom det også vil medvirke til at nedsætte recidivrisikoen.

Svend Åge Petersen (KF):

Her behandler vi så 5 beslutningsforslag fra VS. Jeg vil ikke gå i dybden med de enkelte forslag, men føler dog trang til at fremhæve nogle enkelte punkter, som jeg mener er væsentlige.

I beslutningsforslag nr. B 84 står der, »at folketingets medlemmer ikke kan visiteres eller nægtes ret til at medbringe bestemte effekter under besøget.« Jeg har en ganske udmærket fantasi, men jeg vil nu alligevel bede forslagsstillerne om at forklare, hvad det er for »effekter«, man tænker på. Jeg har ganske svært ved at se, hvorfor netop folketingsmedlemmer skulle have sådanne særlige rettigheder. Dem har vi ikke brug for.

Når der i beslutningsforslag nr. B 85 står, at vi skal sikre de indsatte strejkeret, må jeg umiddelbart sige, at det er jeg bestemt ikke enig i.

I beslutningsforslag nr. B 86 synes jeg der er meget positivt. Hvis vi kan forbedre vilkårene for de indsatte familier, er vi i det konservative folkeparti enige i, at vi skal forsøge at gøre det. Det kommende udvalgsarbejde vil sikkert kunne føre til positive resultater på dette område.

I beslutningsforslag nr. B 88 siges det, at strafafsonere bør sikres fællesskab under indsættelsen. Efter vor mening bør dette ikke ske, uden at vi forinden har haft lejlighed til at drøfte, hvilke konsekvenser det vil få.

Som det fremgår af det, jeg har sagt her, er der i de 5 beslutningsforslag enkelte dele, som vi gerne vil drøfte nærmere, men straffelovrådets udtalelser bør indgå i vore overvejelser.

Det konservative folkeparti er generelt rede til at drøfte enhver mulig og rimelig forbedring af forholdene for de indsatte og også for disses familier, men vi må nødvendigvis